

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2010. november 26. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt az I.r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2010. március 25. napján kihirdetett KB.I.18/2009/27. számú ítéletét az I., a II., a III., a IV., az V. és a VI.r. vádlottak vonatkozásában **hatályon kívül helyezi**, egyúttal

az I.r. és a II.r. vádlottakkal szemben a hivatali visszaélés büntette (Btk.225.§) és bűnsegédként elkövetett csempészet büntette (Btk.312.§ (1) bekezdés a/ pont és (2) bekezdés c/ pont),

a III., a IV. és az V.r. vádlottakkal szemben a bűnsegédként elkövetett csempészet büntette (Btk.312.§ (1) bekezdés a/ pont és (2) bekezdés c/ pont),

a VI.r. vádlottal szemben a csempészet vétsége (Btk.312.§ (1) bekezdés a/ pont)

miatt indított büntetőeljárást **megszünteti**.

Az elsőfokú bíróságot kötelezi az elkobzással kapcsolatos utólagos eljárás lefolytatására.

Megállapítja, hogy a VI.r. vádlott részére a biztosítékként felajánlott 150.000 (egyszáz-ötvenezer) Ft visszajár.

Az elsőfokú eljárásban felmerült 302.491 (háromszáz-kettőezer-négyszázkilencvenegy) Ft, és a másodfokú eljárásban felmerült 14.860 (tizennégyezer-nyolcszázhatvan) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen I., II., III., V. és VI.r. vádlottak tekintetében fellebbezésnek van helye, amelyet az V.r. és a VI.r. vádlottaknál a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthetnek be.

I n d o k o l á s :

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2010. március 25. napján kihirdetett Kb.I.18/2009/27. számú ítéletével az I.r. és a II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében és bűnsegédként elkövetett csempészet

büntetésben, ezért őket halmazati büntetésül 1 évi börtönre ítélte. Mindkét vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette és őket előzetesen mentesítette a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. A III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett csempészet büntetésben, ezért 1 évi börtönre és 100.000.-Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Az V.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett csempészet büntetésben, ezért 300 napi tétel, napi tételenként 250.-Ft, összesen 75.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte, és rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki csempészet vétségében, ezért 400 napi tétel, napi tételenként 290.-Ft, összesen 116.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte és a biztosíték letétbe helyezése mellett külföldön tartózkodó vádlott esetében rendelkezett a pénzbüntetésnek a letett biztosítékból történő kiegyenlítésére. Ellenben a IV.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett csempészet büntette miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt cigaretták és személygépkocsik elkobzására, továbbá egyenként kötelezte az I. és II.r. vádlottakat 17.743.-Ft, a III.r. vádlottat 45.493.-Ft, az V.r. vádlottat 24.493.-Ft bűnügyi költség megfizetésére. A VI.r. vádlottat 32.743.-Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte és rendelkezett annak a biztosítékként letétbe helyezett összegből történő kielégítésére. A IV.r. vádlott tekintetében felmerült 17.743.-Ft bűnügyi költség esetében úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli, továbbá a VI.r. vádlott tekintetében felmerült további 131.535.-Ft bűnügyi költséggel kapcsolatban szintén az állam általi viseléséről rendelkezett.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be az I.,II. és III.r. vádlottak terhére súlyosítás érdekében, az I. és II.r. vádlottak esetében végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása, míg a III.r. vádlott esetében magasabb összegű pénzbüntetés kiszabása érdekében. A IV., V. és VI.r. vádlottak tekintetében a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. Az I.r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették. A II. r. vádlott és védője a nyilatkozattételre 3 napot tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében. A III.r. vádlott és védője szintén 3 napot tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést enyhítés végett. A IV.r. vádlott és védője 3 napot tartottak fenn, de a törvényes határidőn belül perorvoslati nyilatkozatot nem tettek. Az V.r. vádlott és védője, valamint a VI.r. vádlott a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

Az elsőfokú bíróság ítélete tehát a IV., V. és VI.r. vádlottak tekintetében 2010. március 29. napján jogerőre emelkedett.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.80/2010. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést az I. és II.r. vádlottak tekintetében módosítással, míg a III.r. vádlott esetében változatlan tartalommal tartotta fenn. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, az I. és II.r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés mértékét súlyosítsa, továbbá a próbaidőt hosszabb tartamban határozza meg. Az I. és II.r. vádlottaknál mellőzze az előzetes mentesítést, továbbá az I.r. vádlottat fokozza le. A III.r. vádlottnál mellőzze a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését, egyben a vádlottal szemben közügyektől eltiltást is szabjon ki. Szintén a III.r. vádlottat érintően a pénzmellékbüntetést a mérték felemelésével kérte súlyosítani. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az I.r. vádlott védője beadványában védence tekintetében új jellemzés beszerzésére tett indítványt.

A II.r. vádlott védője előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben az ítélet ellen bejelentett fellebbezését kiegészítéssel tartotta fenn, és elsődlegesen eltérő tényállás megállapításával felmentésre, másodsorban megalapozatlanság miatt hatályon kívül helyezésre, míg harmadsorban enyhítésre, pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett katonai ügyészi fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban írt módosítással tartotta fenn.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében védence tekintetében az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A II.r. vádlott védője perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését az írásbeli indokolásban írtakkal együtt tartotta fenn.

A III.r. vádlott védője perbeszédében az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint védencével szemben kiszabott ítélet szigorú, de még elfogadható, azonban a másodfokú ügyészi indítvány már eltúlzottan szigorú, ezért annak elutasítására tett indítványt. Védence anyagi viszonyaira figyelemmel a pénzmellékbüntetés mellőzését kérte.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy ő elfogadta a bíróság döntését. A II.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy nem érzi bűnösnek magát. A III.r.

vádlott előadta, hogy elfogadja a bíróság döntését, ő már megbűnhődött a cselekményéért.

A bejelentett katonai ügyészi, vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. Döntésének tartalma miatt azonban a felülbírlata - a Be.349.§ (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel - az ügyben a fellebbezéssel nem érintett vádlottakra is kiterjedt.

A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a felülbírlat tárgyát képező ügyben a Debreceni Katonai Ügyészség B.VI.193/2005. szám alatt nyújtott be vádiratot a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsához, amely a bíróságra 2006. május 3. napján érkezett. Ebben az I.r. és a II.r. vádlottakat a Btk.225.§-ába ütköző és aszerint büntetendő hivatali visszaélés büntetével, a Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző, de a (2) bekezdés c./ pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csempészet büntetével, a III.r., a IV.r. és az V.r. vádlottakat a Btk. 312.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző, de a (2) bekezdés c./ pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csempészet büntetével, míg a VI.r. vádlottat a Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és aszerint büntetendő csempészet vétségével vádolta a tényállás szerint 2005. május 21. napján elkövetett cselekményük miatt.

A katonai tanács az ügy kitűzése nélkül a vádiratokat kézbesítette, megállapíthatóan az I.r. vádlottnak 2006. májusában, a II.r. vádlottnak 2006. május 11-én, a III.r. vádlottnak 2006. május 20-án, a IV. és V.r. vádlottaknak 2006. május 10-én, míg a VI.r. vádlottnak kézbesítési megbízottja útján szintén 2006. május 10-én. Ezt követően a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. január 14. napján kelt Kb.I.41/2006. számú végzésével az ügy iratait áttette a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bírósághoz hatáskör és illetékessége hiánya miatt.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság az ügyben érdemi intézkedést szintén nem tett, hanem a 2008. október 31. napján kelt 6. B.228/2008/2. számú végzésével illetékességének hiányát állapította meg és az iratokat felterjesztette a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságára eljáró bíróság kijelölése végett.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a 2009. február 4. napján kelt Bkk.I.1180/2008/4. számú végzésével az elsőfokú eljárás lefolytatására a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsát jelölte ki. A Legfelsőbb Bíróság határozata 2009. március 10. napján érkezett a katonai tanácshoz. A kijelölt elsőfokú bíróság az ügyben érdemi intézkedést először 2009. november 5-én tett, amikor az ügyet

tárgyalásra 2009. november 30-ai és december 1-jei időpontokra kitűzte. A Legfelsőbb Bíróság eljáró bíróságot kijelölő végzését is az ezen tárgyalásra szóló idézésekkel együtt kézbesítette.

A Btk.2.§-ában foglaltak szerint a bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni. Ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntetőtörvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény vagy enyhébben bírálandó el, akkor az új törvényt kell alkalmazni, egyébként az új büntetőtörvénynek nincs visszaható ereje. Megállapítható, hogy a hivatali visszaélés büntette a másodfokú elbírálás idején, de az elkövetés idején is 3 évi szabadságvesztéssel volt büntetendő. A Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző, de a (2) bekezdés c./ pontja szerint minősülő bűncselekmény az elkövetés idején 3 évi szabadságvesztéssel volt büntetendő. A másodfokú elbírálás idején ez a cselekmény, tehát a vámbevételt jelentős mértékben csökkentő csempészet 1-5 éves büntetési tétellel fenyegetett. A VI.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény az elkövetés idején 1 évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával, vagy pénzbüntetéssel volt büntetendő, a másodfokú elbírálás idején a büntetési tétele 3 évig terjedő szabadságvesztés. A Btk.2.§-ában foglaltakra figyelemmel megállapítható, hogy a vádlottak tekintetében az elkövetés idején hatályban volt büntetési tételre kell figyelemmel lenni.

A Btk.33.§ (1) bekezdés b./ pontjában foglaltak szerint a büntethetőség elévül egyéb bűncselekmény esetén a büntetési tétel felső határának megfelelő idő, de legalább 3 év elteltével. A már előzőekben írtakra figyelemmel az ügy valamennyi vádlottja esetében 3 éves elévülési idővel kell számolni. A Btk.34.§ a./ pontjában írtak szerint befejezett bűncselekmény esetén, az a nap, amikor a törvényi tényállás megvalósult, az elévülés határidejének a kezdőnapja. A Btk.35.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint az elévülést félbeszakítja a büntető ügyekben az eljáró hatóságoknak az elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganatosított büntetőeljárási cselekménye. A félbeszakítás napján az elévülés határideje ismét elkezdődik. A kialakult bírói gyakorlat szerint a vádemelés az elévülést félbeszakítja, jelen ügyben valamennyi vádlott tekintetében a vádiratok kikézésének az ideje az elévülés kezdő napja. Megállapítható azonban az is, hogy ettől az időtől kezdve 2009. november 5-éig, vagyis a büntetőügy kitűzéséig semmiféle az elévülést félbeszakító, a hatóságoknak az elkövetők ellen a bűncselekmény miatt foganatosított büntetőeljárási cselekménye nem történt. A két elsőfokú bíróság részéről a hatáskörük, illetve az illetékességük hiányának megállapítása, valamint az eljáró bíróság kijelölése iránti felterjesztés, valamint a Legfelsőbb Bíróság részéről az eljáró bíróság kijelölése nem tekinthető az elévülést félbeszakító cselekménynek. A büntetőügy elévülése ezért az I.r. vádlott tekintetében legkésőbb 2009. május 31-én, a II.r. vádlott esetében 2009. május 11-én, a III.r. vádlott esetében 2009. május 20-án, míg a IV., V. és VI.r. vádlottak esetében 2009. május 10. napján bekövetkezett.

A Be.349.§ (2) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a fellebbezéssel nem érintett vádlottat felmenti, a bűncselekményének enyhébb minősítése folytán törvénysértően súlyos büntetését, illetve a vele szemben büntetés helyett alkalmazott intézkedést enyhíti, vagy az elsőfokú bíróságnak a reá vonatkozó részét hatályon kívül helyezi és vele szemben az eljárást megszünteti, illetőleg az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében is ugyanígy határoz. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott tekintetében hatályon kívül helyezte és az I.r., a II.r. vádlottakkal szemben a hivatali visszaélés büntette és bűnsegédként elkövetett csempészet büntette, valamint a III., a IV.r. és az V.r. vádlottakkal szemben a bűnsegédként elkövetett csempészet büntette, míg a VI.r. vádlottal szemben a csempészet vétsége miatt indított büntetőeljárást megszüntette a Be.373.§ (1) bekezdés I/a. pontja alapján az eljárás tárgyát képező cselekmények elévülése miatt.

A másodfokú bíróság egyúttal felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy az eljárás során lefoglalt tárgyakról a Be. XXIX. Fejezetében írt 570.§ szerinti elkobzással kapcsolatos különleges eljárás keretében döntsön.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a VI.r. vádlottnak a biztosítékként felajánlott 150.000.-Ft a Be. 587.§ (4) bekezdés b./ pontja alapján visszajár.

Az elsőfokú eljárásban felmerült 302.491 Ft, valamint a másodfokú eljárásban felmerült 14.860 Ft bűnügyi költséget a Be.339.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az állam viseli.

A másodfokú bíróságnak a fellebbezéssel kapcsolatos rendelkezése a Be. 386.§ (1) bekezdés c./ pontján alapszik. A IV.r. vádlottat az elsőfokú bíróság a vád alól felmentette, ezért az érdemben nem eltérő rendelkezés miatt e vádlott esetében a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 373.§ (1) bekezdés I/a. pontján, valamint a hivatkozott jogszabályi helyeken alapszik.

Budapest, 2010. november 26.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése az I., a II., a III. és a IV.r. vádlottak vonatkozásában 2010. november 29. napján, az V.r. és a VI.r. vádlottak vonatkozásában 2010. december 21. napján jogerős.

Budapest, 2011. január 7.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő